

A MAGYAR PÜNKÖSDI EGYHÁZ HITVALLÁSA

*Ezt a hitvallást a Magyar Püünkösdi Egyház Országos Közgyűlése
2008. március 29-én elfogadta, az egész egyházra érvényesnek
tekinti.*

IMPRESSZUM

Kiadja a Magyar Pünkösdi Egyház
és a Pünkösdi Teológiai Főiskola

Budapest, 2012

Felelős kiadó: Pataky Albert, az MPE elnöke

Szakmai vezető: Telegdi József

Tördelőszerkesztő: Fábíán Attila

ISBN 978-963-06-4949-0

A hitvallás szövegét és az igei hivatkozásokat készítették:

Dr. Adrian Bury és Németi Zsolt (13. fejezet)

Benedek Zsolt (4., 5., 6. bevezető és 6.4. fejezet)

Cartoletti Norbert (6.1., 6.2., 7. és 8. fejezet)

Földesi Tamás (6.3., 6.5., 10. és 11. fejezet)

Németi Zsolt (12. fejezet)

Telegdi József (1-3. és 9. fejezet)

A szöveg kidolgozásában részt vettek: Chernel András, D. Nagy József, D. Nagy Tamás, Fábíán Attila, Kecser István, id. Kecser István, Kovács Béla, Pataky Albert, Paul Gracza, Pintér Imre, Rozgonyi Botond, Simonfalvi Lajos, Ungvári Csaba.

Köszönetet mondunk Koncz Sándornénak a nyelvi lektorálásban nyújtott segítségével.

Az igei hivatkozásokat az új protestáns fordítású Bibliából idézzük, a megfelelő tartalomhoz kapcsolva. (Ahol más bibliafordítást használunk, ott utalunk rá.)

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	7
1. A Szentírás	11
2. A Szentháromság	11
2.1. Az Atya	12
2.2. A Fiú	12
2.3. A Szentlélek	13
3. Teremtett szellemi lények	14
3.1. Az angyalok	14
3.2. A Sátán és a bukott angyali lények	15
4. A teremtés	16
4.1. A világ teremtése	16
4.2. Az ember teremtése	16
5. Az ember bűne és bukása	16
6. A megváltás	17
6.1. A kiengesztelés	18
6.2. A megigazulás	19
6.3. Az üdvösség	19
6.4. A megtérés és az újjászületés	20
6.5. A megszentelődés	21
7. A bemerítés	22
8. Az úrvacsora	23

9. A Szentlélek munkája	24
9.1. A Szentlélek-kereszttség	25
9.2. A karizmák (kegyelmi ajándékok).....	27
9.3. A Lélek gyümölcse	28
10. A gyülekezet	29
11. A hét első napja, a vasárnap.....	30
12. A házasság és a család.....	30
13. Végső dolgok	31
13.1. A halál.....	31
13.2. A feltámadás	33
13.3. Jézus Krisztus visszajövele	34
13.4. A megváltottak és a gonoszok örök sorsa.....	34
13.5. Új ég és új föld.....	35
Az Apostoli hitvallás.....	36
A Nicea-konstantinápolyi hitvallás	38
Jegyzetek.....	41

BEVEZETÉS

„Hittem, azért szóltam” – vallja a zsoltáros.¹ „Hiszünk mi is, és azért szólunk!”² – ezúttal írott, okmányszerű formában.

Közösségünk létrejöttének, fennmaradásának, növekedésének kulcsa a tevőleges hitvallás, bizonyágtétel. Ebben az értelemben a magyarországi pünkösdi mozgalomnak a kezdetektől fogva volt hitvallása, akkor is, ha ezt formálisan, tételesen nem fogalmazta meg. Mindemellert különbséget kell tennünk az általános értelemben vett bizonyágtétel és az okmányszerűen megfogalmazott hitvallás között. Keresztény³ bizonyágtételünk, tanúságtételünk lényege, hogy elmondjuk, amit Jézussal átélünk, tapasztaltunk. Ez utóbbi – bár Jézus tetteiről szól –, a bizonyágtévő szubjektív tapasztalata. Nem biztos, hogy teológiailag, dogmatikailag értelmezve teljes, helyesen megfogalmazott, ám mindenképpen összhangban kell lennie a Szentírással. Az okmányszerűen megfogalmazott hitvallás ettől eltérően az egyház, közösség közös hitének tartalmát foglalja össze nem szubjektív, hanem általános érvényű, teológiailag adekvát (a lényeget pontosan tükröző) módon, lehetőleg úgy, hogy a félreértések elkerülhetőek legyenek. Ilyen megfogalmazásra törekedtünk e hitvallás elkészítése során.

Hitvallásunk tehát deklarálja hitünk lényegét, tartalmát. Helyes önismeretre, önértékelésre segít bennünket a közösségen belül, s egyben mások, a kívülállók számára is nyilvánvalóvá teszi, mit várhatnak tőlünk hitünk alapján.

Mi a haszna ennek a hitvallásnak? A fentiekkel együtt haszna az, hogy

- megmutatja: a kereszteni egyházak közösségébe tartozunk;
- megvilágítja, mi az, ami összeköt minket a saját közösségünkben egymással és az egyházak családjában másokkal;
- megmutatja hitünk sajátos vonásait, azaz, hogy mely jegyekben különbözünk más egyházaktól;
- erősíti identitásunkat (önazonosság-tudatunkat): megvilágítja, kik vagyunk, és miért tartozunk össze, miért vagyunk pünkösdiel;
- irányt szab biblia-értelmezésünknek, hitünk gyakorlásának (regula fidei); elhatárol és véd a – kívülről és belülről jövő – tévtanításoktól;
- segít, hogy egyformán emlékezzünk arra, amire eljutottunk; ösztökél, hogy amire eljutottunk, aszerint is járjunk (Fil 3,16);
- összegzi azt, amit elődeink az Írásból megértettek, ami számukra abból kikristályosodott hitharcuk során – és amit mi, utódok is vállalunk, vallunk;
- segít megválaszolni a hitünkkel, meggyőződésünkkel kapcsolatos kérdéseket önmagunk számára és mindazoknak, akik hitünk iránt érdeklődnek.

A Magyar Pünkösdi Egyház hitbéli tekintetben az egyházak nagy családjának protestáns ágához tartozik. Vallja az *Apostoli hitvallást*, valamint a *Nicea-konstantinápolyi hitvallást*.

Jelen hitvallás kidolgozásakor figyelembe vettük a magyarországi pünkösdi mozgalom története során eddig készült és általunk ismert hitvallási dokumentumokat:

1. *Az Evangéliumi Keresztén Gyülekezetek hitelvei és tantételei* (összeállította: Ladó József, Budapest, 1949, 8 o.). (Aláírták: Deák József, Fábíán József, Fleisch János, Hidvégi Gergely, Kalincsák Mihály, K. Szűcs József, Kurgyis János, Ladó József, Siroky István.)

2. *Az Evangéliumi Keresztén Gyülekezetek hitelvei* (in Gyülekezeti hitelvek, kézirat, Budapest, 1955, 45 o.).

3. *Evangéliumi Keresztények – Pünkösdiek – hitelvei* (összeállította: Fábíán József, kézirat, Budapest, 1969-70, 109 o.).

4. *Az Evangéliumi Pünkösdi Közösség hitvallása* (összeállította: Fábíán Attila, in A Magyarországi Szabadegyházak Tanácsához tartozó tagegyházak hitvallásai és szervezeti szabályzatai, a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Szemináriumának tanulmányi füzetei – az egyház és társadalom köréből II., kézirat, Budapest, 1981, 38-47. o., szerk.: Szakács József).

Pataky Albert
elnök

1. A SZENTÍRÁS

Hisszük, hogy a Szentírás 66 könyve (39 ószövetségi és 27 újszövetségi könyv) Isten kinyilatkoztatott igéje.⁴ Ő ihlette szent embereit,⁵ akik elmondták, leírták és továbbadták azt.⁶ A Szentírás Isten üdvözítő akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása, történelmi cselekedeteinek megbízható forrása. Isten örökérvényű igazságait tartalmazza.⁷ Belőle ismerhetjük meg Istent és az örök életre vezető utat. A teljes Írás hitünk alapja, életünk szabályozója, legfőbb tanácsadónk. Ez az egyetlen kizárólagos tekintély, amellyel a tanításokat, a hagyományokat és a gyakorlatot megvizsgálhatjuk.⁸

2. A SZENTHÁROMSÁG

Hisszük, hogy van egy élő, örökkévaló Isten.⁹ Az egy Isten az Atya, a Fiú és a Szentlélek,¹⁰ e három ugyanazon lényegű, szétválaszthatatlan, egyenlő méltóságú személy tökéletes egysége.

Valljuk, hogy Isten örökké élő, végtelen, mindenható, mindentudó, mindenek fölött való, mindenütt jelenvaló, személyes szellemi lény.¹¹ Tökéletes lénye meghaladja emberi felfogóképességünket. Egyedül méltó imádatunkra, feltétlen szeretetünkre és engedelmisségünkre.¹²

2.1. AZ ATYA

Hisszük, hogy az Atya forrása, oka és célja minden létezőnek, ő teremtett mindeneket.¹³ Fenntartja és kormányozza a világmindenséget. Igaz és szent, irgalmas és könyörületes, jóságos és gondviselő,¹⁴ imameghallgató.¹⁵ Ő a szeretet.¹⁶ Mindenható, mindenütt jelenvaló, mindentudó és bölcs.¹⁷

2.2. A FIÚ

Hisszük, hogy a láthatatlan Isten képe az Úr Jézus Krisztus, az élő Isten egyszülött Fia.¹⁸ Örökkévaló Isten,¹⁹ aki az emberiség megváltása érdekében valóságos emberi testet öltött magára.²⁰ A Szentlélek által fogantatott, és szűz Mária szülte.²¹ Emberként élt, a bűn valóságos kísértését megismerte, de büntelen maradt.²² Tanítása, csodái, engedelmsége tanúsítják, hogy ő a megígért Messiás.²³ Vállalta miattunk, értünk, helyettünk a bűnhődést²⁴ és bűneinkért a kereszthalált.²⁵ Megdicsőült testben támadt fel, és a menny dicsőségébe tért vissza. Az Atya jobbján ül, közbenjár és esedezik értünk, ajándékokat ad a gyülekezetnek, uralkodik minden teremtmény fölött.²⁶

Hisszük, hogy újra eljön a gyülekezetért hatalommal és dicsőséggel, hogy megítélje a népeket.²⁷

2.3. A SZENTLÉLEK

Hisszük, hogy a Szentlélek²⁸ isteni személy.²⁹ Biztosítja a teremtettség rendjét, életet ad és életet; ő vonzza az embereket és meggyőzi őket;³⁰ újonnan szül, Krisztus testébe merít, megszentel, feltámaszt;³¹ erőt ad, vigasztal, tanít, vezet, esedezik értünk;³² Krisztust dicsőíti,³³ megtermi bennünk a Lélek gyümölcsét,³⁴ ajándékokat ad.³⁵

Valljuk, hogy a Szentlélek különböző nevei az ő lényére és munkájára utalnak: Isten Lelke, Krisztus Lelke, örökkévaló Lélek, vigasztalás Lelke (Pártfogó), igazság Lelke, kegyelem Lelke, élet Lelke.³⁶ Jelképei személyiségének és munkálkodásának egyes vonásait fejezik ki: tűz, szél, víz, pecsét, zálog (előleg), kenet (olaj) és galamb.³⁷

3. TEREMTETT SZELLEMI LÉNYEK

3.1. AZ ANGYALOK

Hisszük, hogy az angyalokat Isten teremtette³⁸ szolgálatra. Szellemi lények, de testi formában is megjelenhetnek.³⁹ Szüntelenül dicsőítik Istent.⁴⁰ Isten akaratának engedelmes hívívői és végrehajtói,⁴¹ az üdvösség tervét szolgálják.⁴² Az istenfélők védelmezői.⁴³ Szentek, bölcsek, hatalmas erejűek, szelídek.⁴⁴ A szent angyalok⁴⁵ száma igen nagy,⁴⁶ lényegesen nagyobb, mint a bukott, gonosz angyaloké.⁴⁷ Imádásukat a Szentírás tiltja.⁴⁸

3.2. A SÁTÁN ÉS A BUKOTT ANGYALI LÉNYEK

Hisszük, hogy a Sátánt Isten angyalfejedelemnek teremtette. Ő azonban felfuvalkodott, és Isten ellenségévé vált.⁴⁹ Az angyalok harmadrészét fellázította;⁵⁰ tudatos, személyes szellemi hatalom, a bukott, gonosz angyalok vezére. Levettetett a mennyből, a földre hozta a lázadás szellemét.⁵¹ Bűnbe ejtette Évát és Ádámot.⁵² Folyton az igaz Isten ismerete ellen munkálkodik; gonosz célja érdekében a világosság angyalának tudja álcázni magát.⁵³

Tudja, hogy osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban lesz,⁵⁴ ezért igyekszik az embereket is magával rántani.⁵⁵ Munkája igen kiterjedt,⁵⁶ de Isten határt szabott működésének,⁵⁷ és Krisztus örök érvényű győzelmet aratott felette a Golgotán.⁵⁸

4. A TEREMTÉS

4.1. A VILÁG TEREMTÉSE

Hisszük, hogy a világmindenséget Isten teremtette; „legyen” szavára⁵⁹ a látható a láthatatlanból állt elő.⁶⁰ Az Atya a Fiúval és a Szentlélekkel együtt munkálkodva végezte a teremtést.⁶¹ Ő teremtette a szellemi – szemmel nem látható – világot, továbbá a materiális világot, benne a földet és élővilágát, valamint az embert.

4.2. AZ EMBER TEREMTÉSE

Hisszük, hogy az embert Isten teremtette saját képmására és hasonlatosságára, férfivá és nővé.⁶² Megáldotta és hatalommal ruházta fel.

Az ember tiszte, feladata és felelőssége, hogy uralkodjon a földön, népesítse be,⁶³ gondoskodjon róla és óvja.⁶⁴ Az ember szabad akarata azt jelenti, hogy önálló személyiség, lehetőséget, szabadságot kapott a gondolkodásra, ítéletalkotásra, döntésre és cselekvésre, és ezekért felelősséggel tartozik.⁶⁵

5. AZ EMBER BÚNE ÉS BUKÁSA

Hisszük, az embert Isten úgy és arra teremtette, hogy közösségben⁶⁶ éljen vele. Ez a közösség őszüleink engedetlensége miatt meg-

szakadt,⁶⁷ és az ember a bűn és a halál törvénye alá került.⁶⁸ Ártatlansága elveszett, az isteni képmás eltorzult, és utódai már ezt a bűnre való hajlammal terhelt természetet öröklik.⁶⁹ E hajlam megléte miatt minden ember vétkezik,⁷⁰ önmagát megmenteni nem képes, megváltásra szorul.

6. A MEGVÁLTÁS

Hisszük, hogy Jézus Krisztus, a tökéletes isteni személy,⁷¹ az Atya akaratának engedelmeskedve valóságos emberré lett.⁷² Mindenben engedelmeskedett Istennek földi, testi formában is.⁷³ Emberi, valós történelmi korban élt,⁷⁴ beteljesedtek benne a Messiásra vonatkozó ószövetségi ígéretek.⁷⁵ Betöltötte a szeretet törvényét.⁷⁶

Isten az ő Fia megváltói munkája által gondoskodott a bűn és halál törvénye alóli szabadulás lehetőségéről, hogy helyreállhasson a bűnbánó, hívő ember Istennel való élő közössége.⁷⁷

Jézus Krisztus földi szolgálatát elvégezte, a Golgotán keresztre feszítve szenvedett,⁷⁸ átokká⁷⁹ és bűnné⁸⁰ (de nem bűnössé) lett, és valóságosan meghalt⁸¹ miattunk, értünk, helyettünk.⁸² Testi szenvedése és halála Istennek bemutatott engesztelő áldozat volt az ember bűneiért, azzal a céllal, hogy az embert megigazítsa,⁸³ és teremtőjével megbékéltesse.⁸⁴ Így a golgotai kereszten Isten terve vált valóra, és ereje nyilvánult meg.⁸⁵

Hisszük, hogy Jézus Krisztus harmadnapon feltámadt,⁸⁶ legyőzte a Sátánt,⁸⁷ a bűnt⁸⁸ és a halált.⁸⁹ A mennybe ment,⁹⁰ és az Atya jobbján,⁹¹ a „kegyelem trónusán” ül.⁹² Ő az egyetlen igaz közbenjáró.⁹³

6.1. A KIENGESZTELÉS

Hisszük, hogy az ember bűnös volta⁹⁴ miatt vált szükségessé a szent Isten kiengesztelése.⁹⁵ Isten szent és igazságos, nem hagyhatja a bűnt büntetés nélkül. A bűn ugyan jogosan váltja ki haragját,⁹⁶ de Isten a szeretet és a kegyelem Istene is.⁹⁷ Jézus Krisztus engesztelő áldozatában együtt működik igazsága és kegyelme, haragja és szeretete,⁹⁸ tehát Jézus Krisztusban megbékélt a világgal.⁹⁹ Isten már a világ teremtése előtt gondoskodott engesztelő áldozatról.¹⁰⁰ Erre szolgáltak az ószövetségi áldozatok, melyek a bűnt csak elfedezni tudták. A végső megoldást Jézus Krisztus hozta el, aki „tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök

váltásgot szerzett”.¹⁰¹ Az ő szenvedése és halála a mi bűneink büntetése volt.¹⁰² A kiengesztelés tehát befejezett tény: a golgotai kereszten „elvégeztetett”.¹⁰³

6.2. A MEGIGAZULÁS

Hisszük, hogy a megigazulás¹⁰⁴ Istennek az a kegyelmi döntése, mely szerint Jézus Krisztus váltásghalála és megváltó műve alapján a megtérő bűnöst felmenti a bűnösség vádjá és a bűneiért járó büntetés alól, kegyelmébe fogadja, és Krisztus igazságát neki tulajdonítva az Istennel való közösségét helyreállítja. Ez akkor történhet meg, ha a bűnös ember hittel elfogadja Krisztust megváltójául, és elismeri az ő kizárólagos üdvösségszerző érdemét.

6.3. AZ ÜDVÖSSÉG

Hisszük, hogy az üdvösség az Úr Jézus Krisztus befejezett váltásgműve alapján,¹⁰⁵ hit által, kegyelemből¹⁰⁶ adatik az ember számára.

Az üdvösség – az örök élet – az Istennel való életközösséget jelenti,¹⁰⁷ melynek áldásai már itt, a földi lét alatt elkezdődnek és megtapasztalhatók,¹⁰⁸ ám tökéletesen majd az örökkévalóságban teljesednek ki.¹⁰⁹

A hívőknek az üdvösségben való megmaradásával kapcsolatban a Szentírás Isten megtartó ha-

talmát¹¹⁰ és a hívők engedelmességének fontosságát¹¹¹ egyaránt hangsúlyozza.

6.4. A MEGTÉRÉS ÉS AZ ÚJJÁSZÜLETÉS

Hisszük, hogy minden embernek szüksége van megtérésre¹¹² és újjászületésre,¹¹³ hogy Isten gyermekevé legyen,¹¹⁴ és helyreálljon benne az új teremtés által az isteni képmás.¹¹⁵

Miután az ember a Szentlélek munkája által felismeri elvesztett, bűnös állapotát,¹¹⁶ személyes felelőssége, hogy megbánva és megvallva bűneit, elforduljon addigi életmódjától,¹¹⁷ odaforduljon Istenhez,¹¹⁸ hittel elfogadja Jézust megváltójául¹¹⁹ és új, Istennek tetsző életet kezdjen.¹²⁰

A megtérést az ember gondolkodásmódjának,¹²¹ értékrendjének és cselekedeteinek megváltozása bizonyítja.¹²² Isten az önkéntes döntés nyomán a bűnbocsánat békéjét¹²³ és örömét¹²⁴ ajándékozza a megtérőnek, aki az Ige és a Szentlélek együttes munkája által „felülről”,

újonnan születik.¹²⁵ Az újjászületés egy új, szellemi valóság és állapot kezdete az ember életében.

A megtérés és az újjászületés két különböző, de szorosan összetartozó esemény.¹²⁶

6.5. A MEGSZENTELŐDÉS

Valljuk, hogy a „megszentelt” bibliai fogalom jelentése: elkülönített. A hívő ember helyzetét tekintve egyrészt elkülönített a világtól, bűntől, mert attól tartózkodik,¹²⁷ másrészt Isten számára elkülönített személy, neki él, ezért szent.¹²⁸

Hisszük, hogy a megszentelődés a Szentlélek munkája a hívőben,¹²⁹ mely által Jézus Krisztus jelleme egyre jobban kiformalódik az életében.¹³⁰ Ez tehát nem egyszeri, egyetlen meghatározott esemény, hanem folyamat, amely az újjászületéskor kezdődik, és a földi életpálya végéig tart.¹³¹ A gyakorlati életszentségre való törekvés,¹³² az Úrhoz méltó életvitel minden hívőnek feladata.¹³³

7. A BEMERÍTÉS

Hisszük, hogy a bemerítést az Úr Jézus Krisztus rendelte.¹³⁴ Miután ő maga is bemerítkezett, a bemerítés szolgálatát mindenkori tanítványaira bízta. A bemerítés az újjászületés és a Krisztus testébe való befogadás jelképe, a hívőben végbement életváltozás kifejezése,¹³⁵ a Megváltóba vetett hit szeretetből és engedelmességből fakadó cselekedete.

A bemerítéssel az újjászületett ember vallást tesz arról, hogy szakított bűnös életmódjával, meghalt és eltemettetett Jézussal együtt a bűnnek, és fel is támadt vele új életre.¹³⁶

Csak az részesülhet benne, akinek életében láthatók a megtérés gyümölcsei,¹³⁷ aki Krisztusba vetett hitét nyíltan megvallja, és bemerítését önként kéri.¹³⁸ A bemerítést – Jézus parancsa nyomán – az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe¹³⁹ végezzük, a bemerítendő személy teljes vízbe merítésével.¹⁴⁰

8. AZ ÚRVACSORA

Hisszük, hogy az úrvacsorát az Úr Jézus Krisztus szerezte azzal a céllal, hogy szenvedésére és halálára emlékezzünk általa, ezt cselekedjük, amíg visszatér.¹⁴¹ Az úrvacsora jegyei – a kenyér és a bor – Krisztus megtört testét és kiontott vérét jelképezik.¹⁴² Az úrvacsorában megéljük, és időről időre megújítjuk Krisztussal, valamint testvéreinkkel való közösségünket, szövetségünket.¹⁴³

Azok részesülhetnek benne, akik újjászülettek, hitük vallomására bemerítkeztek,¹⁴⁴ önmagukat őszinte bűnbánattal megítélik,¹⁴⁵ és hittel elfogadják Jézus bűnt eltörlő vérenek érvényességét. Az úrvacsorával való élés az ember személyes felelőssége.

9. A SZENTLÉLEK MUNKÁJA

Hisszük, hogy a Szentlélek együttműködött az Atyával és a Fiúval a teremtésben¹⁴⁶ és a megváltás művének véghezvitelében.¹⁴⁷

Munkálkodott és megnyilatkozott a prófétákban, Jézus Krisztus személyében, tanításában és tetteiben, az apostolokban, és azóta is megnyilvánul a hívőkben, illetve azok közösségében, a gyülekezetben.¹⁴⁸

Általános kitöltetéséről jövendöltek az Ószövetség prófétái.¹⁴⁹ Kiáradása a Messiás személyéhez kapcsolódik: az Úrnak Lelke nyugszik rajta; ő (Krisztus) az, aki Szentlélekkel és tüllel keresztesztel.¹⁵⁰ A Szentlélek közösségben volt Jézussal emberi létének minden mozzanatában: fogantatásában, születésében, bemelegítésében, pusztai megkísértetésében, tanításában és cselekedeteiben, keresztre feszítésében, feltámadásában.¹⁵¹

Hisszük, hogy az újszövetségi gyülekezet korszakában a Szentlélek munkálkodik a világban, meggyőz, nyilvánvalóvá teszi a valóságot a bűnről, az igazságról és az ítéletről.¹⁵² Ő az, aki a hívő embert újjászüli, megszenteli;¹⁵³ tanítja, vezeti, tanácsolja, megfeddi, bátorítja, vigasztalja, esedezik érte, és elpeccsételi a teljes megváltás napjára;¹⁵⁴ képessé teszi arra, hogy az Úrral és a gyülekezettel valóságos közösségben legyen,¹⁵⁵ megteremje a Lélek gyümölcsét.¹⁵⁶ Ő az, aki ajándékokat ad.¹⁵⁷ A Szentlélek által történik majd a feltámadás.¹⁵⁸

A Szentlélek minden tevékenységében Krisztust dicsőíti, és órá mutat.¹⁵⁹

9.1. A SZENTLÉLEK-KERESZTSÉG

Hisszük, hogy a Szentlélek-keresztség (Szentlélekbe merítés) megtörténtekor a Szentlélek lényével teljesen körülöleli a hívő embert, ugyanakkor teljesen betölti önmagával, és uralma alá vonja az előtte kitárulkozó ember szívét.¹⁶⁰ Ez a tapasztalat mély, belső tartalommal bír, és külső jelekben is megnyilvánul. Új időszakot nyit meg a hívő ember életében, miként az újjászületés és bemerítkezés is. Az újjászületés és a Szentlélekbe merítés két, egymástól különböző esemény.¹⁶¹

Hisszük, hogy a Szentlélek-keresztség által a hívő ember mennyei erőt és felkenetést kap a szolgáló életre, hogy Krisztus tanúja legyen.¹⁶²

Hisszük, hogy a Lélekbe merítés feltétele a megtérés és újjászületés, a hit, a Lélek áldásának kérése és az engedelmisség.¹⁶³ Szükséges továbbá a vágy, a Szentlélek iránti szomjúság, mely a hívő embert arra ösztönzi, hogy Jézushoz jöjjön, és igyék a Lélek élő vizéből.¹⁶⁴

Hisszük, hogy a Szentlélek kitöltetését természetfeletti, de emberi érzékszervekkel is látható és hallható külső megnyilatkozások kísérik; alapvető jele a nyelveken szólás. További megnyilatkozásai lehetnek: vihar- és tűzjelenségek, Isten jelenlétének ujjongó

magasztalása, prófétálás.¹⁶⁵ A jelek az eseményhez hozzátartoznak, de nem azonosak magával az eseménnyel.

Hisszük, hogy a Szentlélekkel való betöltekezés nem korlátozódik egyetlen eseményre, meg lehet és meg kell benne újulni; szükséges a Szentlélekkel újból és újból, folyamatosan beteljesedni.¹⁶⁶

Valljuk, hogy a Szentlélekbe merítés eseménye nem zárult le az apostolok korával, megnyilvánult az egyháztörténelem valamennyi ébredési korszakában, és ma is részesülhet benne minden újjászületett hívő ember.¹⁶⁷ Az ilyenkor tapasztalható lelkiállapot hitből fakadó engedelmes átadás, a Lélek áldásának, Isten minden értelmet felülhaladó szeretetének megtapasztalása – nem önkívületi állapot.

9.2. A KARIZMÁK (KEGYELMI AJÁNDÉKOK)

Hisszük, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek megnyilvánulásai a karizmák (kegyelmi ajándékok),¹⁶⁸ amelyek a gyülekezet szolgálatához szükséges mennyei erőt, hatalmat biztosítják.¹⁶⁹ A Szentlélek ezeket a megnyilvánulásokat az ő bölcs elhatározása szerint ajándékozza azoknak a hívőknek, akik arra törekednek és buzgón kérik.¹⁷⁰ A megajándékozott személy nem tulajdonosa az ajándékoknak;¹⁷¹ azokat arra kapja, hogy felelősséggel szolgáljon, használjon velük másoknak. Senki sem kapja meg az ajándékok összességét.¹⁷² Szükséges, hogy a tagok a Szentírás szabályai szerint szeretetben, a Lélek egységében, illendően, bölcsen és jó rendben szolgáljanak a nekik adott ajándékokkal.¹⁷³

Hisszük, hogy az ajándékok a gyülekezet haszná-
ra adatnak,¹⁷⁴ így például az ismeret ajándékai (bölc-
sesség beszéde, ismeret beszéde, a lelkek megkülön-
böztetése); a cselekvés ajándékai (hit, gyógyítások,
isteni erők munkái); a beszéd ajándékai (prófétálás,
nyelveken szólás, nyelveken szólás magyarázása).¹⁷⁵
Az ajándékok célja: a Krisztus-test építése, az egység
munkálása, a keresztyén érettség kiformálása.¹⁷⁶ Az
Úr szolgálattelvőket is ajándékoz a gyülekezetnek:

többek között apostolokat, prófétákat, evangélistákat, pásztorokat és tanítókat,¹⁷⁷ hogy általuk felkészítse népét a szolgálatra.¹⁷⁸ Ők viseltetnek a legnagyobb felelősséggel a Krisztus teste iránt.

9.3. A LÉLEK GYÜMÖLCSE

Hisszük, hogy ha a Szentlélek jelen van és uralkodik a hívő ember életében, végbemegy benne a megszentelődés folyamata, és – a Jézus Krisztussal való közösség eredményeképpen – szükségszerűen megtermi a Lélek gyümölcsét, kiformalja benne a krisztusi jellemet.¹⁷⁹

Hisszük, hogy az újjászületett ember nincs alávetve a test akaratának, azaz uralkodni tud fölötte,¹⁸⁰ így a Lélek munkája által látható lesz életében a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívedesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.¹⁸¹ Mindez az isteni természet jellemzője, melynek részesévé lettünk.¹⁸²

10. A GYÜLEKEZET

Hisszük, hogy az újszövetségi gyülekezet az újjászületett hívők közössége,¹⁸³ akiket Isten azzal a céllal hívott ki a világból,¹⁸⁴ hogy Jézus Krisztust Uruknek vallják szóval és szolgáló szeretettel, hirdessék és kövessék az ő üdvözítő akaratát.

Valljuk, hogy a gyülekezet Krisztus teste, élő, fejlődő szervezet (organizmus), melyet a Szentlélek éltet,¹⁸⁵ és amelynek feje maga Jézus.¹⁸⁶ A gyülekezet Isten temploma, épülete,¹⁸⁷ mely élő kövekből épül,¹⁸⁸ ennek alapja, sarokköve Jézus Krisztus.¹⁸⁹ A gyülekezet Jézus Krisztus menyasszonya.¹⁹⁰ Közte és Krisztus között a legmagasabb rendű egybeszerkesztő erő a szeretet.

Hisszük, hogy a gyülekezet feladata az evangélium hirdetése.¹⁹¹ A „só”, a „világosság” és a „hegyen épített város” képeiben jeleníti meg a Szentírás azt a szolgálatot, melyet a gyülekezetnek végeznie kell ezen a világon.¹⁹²

A gyülekezet szolgálatának, tevékenységének rendje a Szentlélek vezetésével alakult ki az apostoli korban; ennek fő elemei az igehirdetés és tanítás,¹⁹³ az imádkozás,¹⁹⁴ az éneklés, dicséret,¹⁹⁵ a prófétálás,¹⁹⁶ a bemelegítés és az úrvacsora,¹⁹⁷ az önkéntes adakozás,¹⁹⁸ a szeretetszolgálat¹⁹⁹ és mindehhez szükséges a gyülekezeti fegyelem.²⁰⁰ A különböző szolgálattevők²⁰¹ között összetartó kapocs a Szentlélek által jelen levő sze-

retet,²⁰² a kölcsönös tiszteletadás és szolgálatkészség. Ahol ez a bibliai rend megvalósul,²⁰³ ott élet van, és Isten szerinti növekedés tapasztalható.²⁰⁴

Hisszük, hogy a gyülekezet magában foglalja a hívők összességét, akik „megmosták ruhájukat, és megfehéřítették a Bárány vérében”.²⁰⁵

11. A HÉT ELSŐ NAPJA, A VASÁRNAP

Hisszük, hogy Isten úgy alkotott meg bennünket, hogy rendszeresen szükségünk van nyugalomra, pihenésre, felüdülésre, amikor a köznapi, fáradtságos tevékenységtől tartózkodunk. Ezen a napon időnk javát az Ige tanulmányozására, imádságra, istentiszteleten való részvételre, a közösség gyakorlására, a testvéri szeretet ápolására szenteljük.²⁰⁶ Ezekre tekintettel, és az apostoli gyülekezet gyakorlatát követve, rendszerint a „hét első napján”,²⁰⁷ vasárnap gyülekezünk össze, hallgatjuk Isten szavát, s újra és újra ünnepeľjük Jézus Krisztus feltámadását.²⁰⁸

12. A HÁZASSÁG ÉS A CSALÁD

Hisszük, hogy a házasságot Isten szerezte, megáldotta, és célját meghatározta.²⁰⁹ A házasság egy férfi és egy nő Istentől rendelt, szövetségen alapuló természetes életközössége, amely egész életre szól, és a mindenkori polgári törvények szerint kötött meg.²¹⁰ Az a házasság szent, amely az Isten akarata szerinti életben valósul meg.²¹¹ Alapja a

kölcsönös elfogadás és szeretet, melynek forrása Isten, lényege a házastársak Istenre tekintő, egymást minden körülmények között vállaló, egymáshoz hűséges, közös élete.²¹²

Hisszük, hogy a házasságban Isten áldása, ajándéka a gyermek.²¹³ A szülők és a gyermekek együtt alkotják a családot. Az Isten által felállított rend gyakorlásától, a gyermekek gondos nevelésétől és engedelmességétől függ a család jó légköre és boldogsága.²¹⁴ A család lelki-szellemi közösségének legmélyebb forrása a Krisztussal való közösség, melynek része a családi áhítat. Valódi hívő nevelés színhelye lehet az olyan otthon, ahol ezzel folyamatosan élnek.

Ha a hívők házassága megromlik, az bűn. A megoldás ekkor nem a válás,²¹⁵ hanem a kibékülés: a kölcsönös bűnbánat, bocsánatkérés, megbocsátás és az egymáshoz igazodás.²¹⁶

13. VÉGSŐ DOLGOK

13.1. A HALÁL

Hisszük, hogy a halál a bűn következménye, amely minden emberre egyformán kihatót;²¹⁷ az utolsó ellenség, melyet Isten eltöröl.²¹⁸ Jézus Krisztus váltságahalála és feltámadása által megtörte a halál uralmát, és megnyitotta az élet kapuját minden ember számára.²¹⁹ A halál a lélek, szellem eltávozása a testből,²²⁰ az a létállapot, miközben az

ember átlép a látható világból a láthatatlanba.²²¹ A megváltottak számára csupán kapu az örök életre vezető úton.²²²

Az Ige a testi halált alváshoz hasonlítja,²²³ a halál és a feltámadás közötti időszak állapotát pedig vára-kozásnak, megnyugvásnak nevezi.²²⁴

Hisszük, hogy a halál átmeneti állapot az örök élet vagy az örök kárhozat felé. Megtörténte után az ember sorsának változtatására már nincs lehetőség.²²⁵

13.2. A FELTÁMADÁS

Hisszük a test feltámadását. Jézus Krisztus hozta el számunkra a feltámadás és az örök élet reménységét. Feltámadásunk biztosítéka az ő testben való feltámadásának ténye.²²⁶

Amikor az ember újjászületik, megbékél Istennel, akkor szelleme megelevenedik, új életre támad.²²⁷ Aki tehát Krisztusban van, élő hite által már ebben a földi létben „átment a halálból az életbe”.²²⁸ Örök üdvösségünk a test megváltásával, azaz annak feltámadásával és megdicsőülésével lesz teljes.²²⁹

Hisszük az első és a második feltámadást. Az első feltámadásban azoknak lesz részük, akik Krisztusban hunytak el.²³⁰ Ezt követi a második feltámadás, melynek során minden halott életre kel.²³¹

13.3. JÉZUS KRISZTUS VISSZAJÖVETELE

Hisszük, hogy Jézus Krisztus visszajön hatalommal és dicsőséggel.²³² Személyesen fog megjelenni a földön mindenki által látható és tapasztalható módon.²³³ Ez a nap közel van, a küszöbön áll,²³⁴ de pontos idejét nem tudjuk.²³⁵

Hisszük, hogy Krisztus eljövetelekor megtörténik az első feltámadás. Ekkor a még a földön élő hívők elragadtnak, testük romolhatatlanná, halhatatlanná változik.²³⁶ Viszont Isten haragja kitölteti a földön maradtakra, mindazokra, akik elutasították az evangéliumot.²³⁷ Ezután következik a második feltámadás és az utolsó ítélet.²³⁸

13.4. A MEGVÁLTOTTAK ÉS A GONOSZOK ÖRÖK SORSA

Hisszük, hogy azok, akik Krisztusban hunytak el, nem jutnak kárhozatra,²³⁹ de munkájukat, életüket és tetteiket megítéli az Úr, mint igaz bíró.²⁴⁰ Ezt követően Istennel örökké együtt lesznek, és az ő dicsőségében élnek.²⁴¹ Ez a jutalom a menny,²⁴² a paradicsom,²⁴³ az Atya háza,²⁴⁴ a szent város,²⁴⁵ a mennyei Jeruzsálem.²⁴⁶ Itt az Isten és a Bárány dicsősége ragyog;²⁴⁷ itt teljes ismeretben, megnyugvásban, örömben, szolgálatban és Krisztussal való közösségben lesz részünk.²⁴⁸ Halál nem lesz többé, és minden földi szenvedés véget ér.²⁴⁹

Hisszük, hogy amilyen végtelen Isten a szeretetben, a kegyelemben és a megbocsátásban a hozzá

megtérő ember iránt, olyan kemény az ő igazsága a kegyelmet elutasítók ítéletében.²⁵⁰ Az Istennel való együttlakozás jelenti az örök életet,²⁵¹ az Istentől örökre eltaszítottság²⁵² pedig a kárhozatot.²⁵³ A pokol hely és állapot, ahol az eljátszott üdvösség és a bűntudat örökös gyötrelme van jelen.²⁵⁴ Ennek nevei: gyehenna, a külső sötétség, a kénes tó, a tűz tava, a második halál.²⁵⁵ Ide jutnak mindazok, akiknek neve nincs beírva az élet könyvébe.²⁵⁶ A Sátán és szövetségesei szintén elnyerik végső büntetésüket az örök tűzben.²⁵⁷

13.5. ÚJ ÉG ÉS ÚJ FÖLD

Hisszük, hogy a világtörténelem lezárásaként Isten új eget és új földet teremt, ahol igazság és béke uralkodik.²⁵⁸ Krisztus átadja a királyi uralmat az örökkévaló Istennek, hogy ő legyen minden mindenkben.²⁵⁹ Ámen.

AZ APOSTOLI HITVALLÁS

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében.

És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban,

aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették.

Alászállt a poklokra,²⁶⁰ harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján,

onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben.

Hiszem az egyetemes anyaszentegyházat,²⁶¹

a szentek közösségét,

a bűnök bocsánatát,

a test feltámadását

és az örök életet. Ámen.

A Szentírás tanítását nagyon röviden összefoglalja az Apostoli hitvallás (Hiszekegy). Azért nevezik Apostoli hitvallásnak, mert a hagyomány szerint még az apostoli időkből, vagyis a kereszténység első századából származik. Valamennyi keresztény egyház vallja, ezért mondják egyetemes hitvallásnak is.

Az Apostoli hitvallás három főrésze (és tizenkét szakaszra) tagolódik:

- 1) az első szól az Atya Istenről és a mi teremtésünkről,
- 2) a második a Fiú Istenről és a megváltásunkról,
- 3) a harmadik a Szentlélek Istenről és a megszenteltetésünkről.

Nemcsak hitvallás ez, hanem imádság is: Istennek szóló hűségnyilatkozat. Istentiszteleteken kívül is élhetünk vele hitünk erősítésére.

A NICEA-KONSTANTINÁPOLYI HITVALLÁS

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában,
mennynek és földnek teremtőjében.
Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban,
Isten egyszülött Fiában,
aki az Atyától született az idő kezdete előtt.
Isten az Istentől, világosság a világosságtól,
valóságos Isten a valóságos Istentől.
Született, de nem teremtmény,
az Atyával egylényegű és minden általa lett.
Értünk emberekért, a mi üdvösségünkért
leszállt a mennyből.
Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától
és emberré lett.
Poncius Pilátus alatt keresztre feszítették,
kínhalált szenvedett és eltemették.
Harmadnapra feltámadt az Írások szerint,
felment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján,
de újra eljön dicsőségben, ítélni élőket és holtakat,
és országának nem lesz vége.
Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben,
aki az Atyától és a Fiútól származik,
akit éppúgy imádunk és dicsőítünk,
mint az Atyát és a Fiút;
Ő szólt a próféták szavával.
Hiszem az egy, szent, egyetemes és apostoli egyházat.
Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára.
Várom a holtak feltámadását
és az eljövendő örök életet. Ámen.

A Szentháromságról, valamint Krisztus isten-emberi természetéről szóló tanítás hitünk és keresztény életünk alapja. Minden torzítás, ami e tekintetben a századok folyamán jelentkezett, következményeiben az egész hitrendszert, az erkölcsi és kegyességi életet is veszélyeztette. Ezért az egyház különös gonddal lépett föl a tévedésekkel szemben, és újra meg újra kifejtette az igaz hit lényegét. Az Apostoli hitvallást a niceai (325) és a konstantinápolyi (381) zsinatokon bővítették ki az ősi hit részletesebb kifejtésével.

E hitvallás váljék ajkunkon imádássá, s egyben hálaadássá, amiért Isten önmagát kinyilatkoztatta számunkra!

JEGYZETEK

BEVEZETÉS

¹ Zsolt 116,10

² 2Kor 4,13

³ A magyarországi protestáns egyházak ma a keresztyén kifejezést használják, teológiai jelentőséget tulajdonítva annak, hogy ti. a keresztyén kifejezés a görög *christianosra*, azaz Krisztusra utal, a keresztyén kifejezés pedig a keresztre. A magyar nyelv természetes fejlődéséhez és a mai általános szóhasználathoz igazodva mi a ma már régiesnek ható keresztyén kifejezés helyett a keresztyént részesítjük előnyben, ez tehát csupán szóhasználati, nem teológiai értelmezés szerinti eltérést jelent.

1. A SZENTÍRÁS

⁴ Ezt mondta nekem az ÚR: Én most a szádba adom igéimet (Jer 1,9)!

Amikor hallgattátok az Istennek általunk hirdetett igéjét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédeként, aminthogy valóban az (1Thessz 2,13).

⁵ A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre (2Tim 3,16–17).

Az Írás egyetlen prófécijája sem ered önkényes magyarázatból, mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek (2Pt 1,20–21).

⁶ Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam néktek (1Kor 11,23).

Amit nektek írok, az az Úr parancsolata (1Kor 14,37).

Az evangélium, amelyet én hirdettem, nem embertől származik, mert én nem embertől vettem, nem is tanítottak rá, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából kaptam (Gal 1,11–12).

Emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkozásokat, hogy eszetekbe jussanak a szent próféták előre megmondott szavai, és apostolaitoknak az Úrtól és Üdvözítőtől kapott parancsolatai (2Pt 3,1–2).

A mi Urunk hosszú tűrését pedig üdvösnek tartjátok, ahogyan szeretett testvérünk, Pál is megírta nektek – a neki adott bölcsesség szerint – szinte minden levélben, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok és az állhatatlanok kiforgatnak, mint más írásokat is a maguk vesztére (2Pt 3,15–16).

Ez pedig az az üzenet, amelyet tőle hallottunk, és hirdetünk nektek, hogy az Isten világhosság, és nincs benne semmi sötétség (1Jn 1,5).

⁷ Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk ígéje örökre megmarad (Ézs 40,8).

Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el (Mt 24,35).

⁸ Napról napra kutatták az Írásokat, hogy valóban így vannak-e ezek a dolgok (ApCs 17,11).

Álljatok szilárdan, és ragaszkodjatok azokhoz a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédükből, akár levelükből tanultatok (2Thessz 2,15).

Mindent vizsgáljatok meg: a jót tartjátok meg (1Thessz 5,21).

Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levélbeni intésünknek, azt jegyezzétek meg magatoknak: ne tartsatok vele kapcsolatot, hogy megszégyenüljön (2Thessz 3,14).

2. A SZENTHÁROMSÁG

⁹ Az ÚR az Isten, és nincs más rajta kívül (5Móz 4,35).

Az ÚR a mi Istenünk, egyedül az ÚR (5Móz 6,4)!

De az Úr igaz Isten, élő Isten ő, és örökkévaló király (Jer 10,10).

Egy az Istene és Atyja mindeneknek; ő van mindenek felett, és mindenek által, és mindenekben (Ef 4,6).

¹⁰ Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában

aláereszkedik, és őreá száll. És hang hallatszott a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.” (Mt 3,16–17)

...megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe(n) (Mt 28,19).

Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal (2Kor 13,13)!

Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk. ... Isten elküldte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atya!” (Gal 4,4–6)

¹¹ Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan egy Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen (1Tim 1,17).

Én vagyok a mindenható Isten. Járj enélöttem, és légy feddhetetlen (1Móz 17,1)!

Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, így szól a mindenható Úr (2Kor 6,18).

Az Istennek semmi sem lehetetlen (Lk 1,37).

Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki meztelen és fedetlen az ő szeme előtt (Zsid 4,13).

Az Isten Lélek (Pneuma – Szellem) (Jn 4,24).

¹² Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből (5Móz 6,5).

Szólj, mert hallja a te szolgád (1Sám 3,10).

Leborul a huszonnégyszáz vén a trónuson ülő előtt, és imádja az örökkön-örökké élő; koronájukat is leteszik a trónus elé, és ezt mondják: „Méltó vagy Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett.” (Jel 4,10–11)

„Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.” (ApCs 5,29)

Mária ekkor elővett egy font drága valódi nárduskenetet, megkenete Jézus lábát, és hajával törölte meg; a ház pedig megtelt a kenet illatával (Jn 12,3).

2.1. AZ ATYA

¹³ Elolvasandó: 1Móz 1. és 2. f.

Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van... ő ad mindenkinek életet, lehetetet és mindent. Az egész emberi nemzetséget is egy vérből teremtette... (ApCs 17,24–26).

Hisz atyád ő, ki teremtett, ő alkotott s erőssé tett (5Móz 32,6).

Hiszen te vagy a mi atyánk... URam, te vagy a mi atyánk, ősidőktől fogva megváltónknak nevezünk (Ézs 63,16).

¹⁴ Árváknak atyja, özvegyek védője az Isten (Zsolt 68,6).

Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az ÚR az istenfélőkhöz (Zsolt 103,13).

Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas (Lk 6,36).

¹⁵ Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked (Mt 6,6).

¹⁶ Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg... (2Thessz 2,16).

Aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent; mert Isten szeretet (1Ján 4,8).

Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk (1Jn 3,1).

¹⁷ Istennél minden lehetséges (Mt 19,26).

Milyen nagy alkotásaidnak száma, URam! Valamennyit bölcsen alkottad, tele van a föld teremtményeiddel (Zsolt 104,24).

Orcád elöl hova fussak? Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is ott vagy. Ha a hajnal szárnyaira

kelnék, és a tenger túlsó végén lagnék, kezéd ott is elérne, jobbod megragadna engem (Zsolt 139,7–10).

Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk (Zsid 4,13).

Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint jár közben a megszenteltekért (Róm 8,27).

Ő, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az ő ítéletei, és milyen kikutathatatlanok az ő útjai (Róm 11,33)!

Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan egy Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen (1Tim 1,17).

Úgy ragyogjon a ti viláosságotok az emberek előtt ... dicsőítsék a ti mennyei Atyákat (Mt 5,16).

2.2. A FIÚ

¹⁸ Ő a láthatatlan Isten képe, az elsősülött minden teremtmény közül. Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtett (Kol 1,15–16).

Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött (Jn 1,3).

„Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” (Mt 16,16)

¹⁹ Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige (Jn 1,1).

[Krisztus,] aki Isten mindenek felett: áldott legyen mindörökké (Róm 9,5).

²⁰ De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve... (Gal 4,4).

²¹ „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél! Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak. ... A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának.” (Lk 1,30–35)

„József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.” (Mt 1,20–21)

²² Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt (Zsid 4,15).

²³ És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia (Jn 6,69 – Károli).

Ezek pedig azért írtak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia (Jn 20,31).

Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.” Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az...” (Jn 4,25–26).

²⁴ Vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen (Ézs 53,5).

²⁵ Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig (Fil 2,6–8).

Üdvözíteni tudja örökre azokat, akik általa járulnak Istenhez, hiszen ő mindenkor él, hogy esedezék értük (Zsid 7,25).

²⁶ „Meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül...” (Mt 26,64).

Egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus (1Tim 2,5).

Az Isten jobbán van, és esedezik is értünk (Róm 8,34).

És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére... (Ef 4,11–12).

Aki miután felment a mennybe, az Isten jobbán van, és alávettettek neki angyalok, hatalmasságok és erők (1Pt 3,22).

...feltámasztotta őt a halálból, és jobbjára ültette a mennyekben, feljebb minden méltóságnál és hatalmasságnál, minden erőnél és uralomnál, sőt minden névnél is, amelyet segítségül hívnak, nemcsak ebben a világban, hanem az eljövendőben is. „Az ő lábai alá vetett mindent”, és őt tette mindenek felett való fővé az egyházban, amely az ő teste, és teljessége annak, aki teljessé tesz mindent mindenekben (Ef 1,20–23).

²⁷ És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel (Mt 24,30).

Amikor pedig az Emberfia eljön az ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára (Mt 25,31).

És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel (Mk 13,26).

Az Úr Jézus megjelenik a mennyből hatalmának angyalaival (2Thessz 1,7).

Íme, eljött az Úr szent seregeivel... (Júd 14).

És láttam a megnyílt eget: íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, szeme tűz lángja, és fején sokágú korona és rajta egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül; és vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje. A mennyei seregek követték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve. Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját. Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és uraknak Ura (Jel 19,11–16).

2.3. A SZENTLÉLEK

²⁸ Szent Szellem – héberül: *Rúach Kódes* (Ézs 63,11; Zsolt 51,13), görögül: *(to) Hagion Pneuma* (Mt 28,19; Lk 12,10.12; ApCs 1,8; 1Kor 6,19 stb.) és *Pneuma Hagion* (Mt 12,32; Jn 20,22; ApCs 2,4; Zsid 2,4 stb.).

²⁹ „Anániás, miért szállta meg a Sátán a szívedet, hogy hazudj a Szentléleknek... Nem embereknek hazudtál, hanem az Istennek.” (ApCs 5,3–4)

³⁰ Engem Isten Lelke alkotott, a Mindenható lehelete éltet (Jób 33,4).

És amikor eljön, meggyőzi a világot a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében... (Jn 16,8–11 – Károli).

³¹ A lélek az, aki életre kelt, a test nem használ semmit: azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: lélek és élet (Jn 6,63).

„Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. ... A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.” (Jn 3,5.6.8)

Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk (1Kor 12,13).

Kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre, a Lélek megszentelő munkája és az igazságba vetett hit által (2Thessz 2,13).

Életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által (Róm 8,11).

³² Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek... (ApCs 1,8).

Jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó (Vigasztaló) nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok (Jn 16,7).

A Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell (Lk 12,12).

Amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek (Jn 16,13).

Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. ...maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal (Róm 8,26).

³³ Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek (Jn 16,14).

³⁴ A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás (Gal 5,22–23).

³⁵ A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz (1Kor 12,4).

De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja (1Kor 12,11).

³⁶ Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé (Róm 8,9).

Az Isten Lelke megnyugszik rajtatok (1Pt 4,14).

[Krisztus] örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek... (Zsid 9,14).

Én pedig kérem fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét... (Jn 14,16–17).

Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja ... és a kegyelem Lelkét megcsúfolja (Zsid 10,29)?

Az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől (Róm 8,2).

³⁷ Ő majd Szentlélekkel és tüzellel keresztel titeket (Mt 3,11).

A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született (Jn 3,8).

Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek (ApCs 2,2).

„Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni (Jn 7,38–39).

Eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására (Ef 1,13–14).

Nektek pedig kenetek van a Szenttől, és ezt tudjátok is mindnyájan (1Jn 2,20).

Bennetek megvan az a kenet is, amelyet tőle kaptatok, ezért nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; sőt amire az ő kenete tanít meg titeket, az igaz, és nem hazugság; és ahogyan megtanított titeket, úgy maradjatok meg öbenne (1Jn 2,27).

Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában aláéreszkedik, és őreá száll (Mt 3,16).

3. TEREMTETT SZELLEMI LÉNYEK

3.1. AZ ANGYALOK

³⁸ Dicsérjétek őt, ti angyalai mind, dicsérje őt minden serege! ... Dicsérjék őt az eget egei, még a vizek is ott fönn az égben! Dicsérjék az ÚR nevét, mert ő parancsolt, és azok létre jöttek (Zsolt 148,2.5).

Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött (Jn 1,3).

³⁹ A két angyal estére Sodomába érkezett, Lót pedig éppen Sodoma kapujában ült. Amint meglátta őket Lót, fölkelt, eléjük ment, és arccal a földre borult. Ezt mondta: Térjete be, Uraim, szolgátok házába, töltsétek itt az éjszakát, mossátok meg a lábatokat! ... Mivel azonban nagyon unszolta őket, betértek hozzá, bementek a házba. Ő pedig lakomát készített nekik, kovásztalan kenyeret süttetett, és ettek (1Móz 19,1–3).

⁴⁰ Szeráfok álltak mellette... Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek URa, dicsősége betölti az egész földet (Ézs 6,2–3)!

És láttam, és sok angyal hangját hallottam... és így szóltak hatalmas hangon: „Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!” (Jel 5,11–12)

⁴¹ Áldjátok az URat, angyalai ... akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára (Zsolt 103,20)!

Még mondtam az imádságot, amikor Gábiel, az a férfi, akit azelőtt láttam a látomásban, sebesen hozzám repült, és megérintett engem az esti áldozat idején. Magyarázni kezdett, és így beszélt hozzám: Dániel, azért jöttem ide, hogy megértésre tanítsalak. Amikor könyörögni kezdtlél, egy kijelentés hangzott el, és én azért jöttem, hogy elmondjam azt neked, mivel te kedves vagy Isten előtt. Értsd meg a kijelentést, és értsd meg a látványt (Dán 9,21–23)!

És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,9–11)

Az Úr angyala pedig azonnal lesújtott rá, amiért nem Istennek adta a dicsőséget (ApCs 12,23).

⁴² Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget (Zsid 1,14)?

⁴³ Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroslánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem (Dn 6,23).

Íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki (Mt 4,11).

Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, és erősítette őt (Lk 22,43).

Ma éjjel elém állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgáltok (ApCs 27,23).

⁴⁴ [Az Emberfia] eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal (Mk 8,38).

Áldjátok az URat, angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára (Zsolt 103,20)!

Még az angyalok sem mondanak ezekre az Úr előtt kárhoztató ítéletet, jóllehet erőben és hatalomban felülmúlják őket (2Pt 2,11).

Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: „Ti ne féljeteK! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek...” (Mt 28,5).

⁴⁵ [Az Emberfia] eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal (Mk 8,38).

⁴⁶ Ezerszer ezren szolgáltak neki, tízezerszer tízezren álltak előtte (Dn 7,9–10).

És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták... (Lk 2,13).

Ti a Sion hegyéhez járultatok, és az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez és az angyalok ezreihez... (Zsid 12,22).

Sok angyal hangját hallottam a trónus, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt (Jel 5,11).

⁴⁷ Íme, egy hatalmas tűzvörös sárkány... farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre (Jel 12,3–4).

⁴⁸ És leborultam a lába elé, hogy imádjam őt, de így szólt hozzám: „Vigyázz, ne tedd: szolgatársad vagyok, és testvéreidé is, akikben megvan a Jézus bizonyágtétele. Az Istent imádd, mert a Jézusról való bizonyágtétel a prófétaság lelke.” (Jel 19,10)

3.2. A SÁTÁN ÉS A BUKOTT ANGYALI LÉNYEK

⁴⁹ Elolvasandók az Ézs 14,12–14. versei (vö. Ez 28,1–19).

⁵⁰ Farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre (Jel 12,4).

⁵¹ Láttam a Sátánt villámként leesni az égből (Lk 10,18).

Jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van (Jel 12,12).

Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt, de nem tudott felülkerekedni; és azért többé nem volt maradása a mennyben (Jel 12,7–8).

Levetetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket (Jel 12,10).

⁵² Elolvasandó: 1Móz 3,1–13.

⁵³ Maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát (2Kor 11,14).

⁵⁴ Az ördög pedig, aki megtévesztette őket, a tüzes és kénes tóba vettetett, ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal örökkön-örökké (Jel 20,10).

⁵⁵ Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre (Mt 25,41).

Halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint; igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik (Ef 2,1–2).

⁵⁶ Az ÚR megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az ÚRnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem (Jób 1,6–7).

Ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el (1Pt 5,8).

Megakadályozott minket a Sátán (1Thessz 2,18).

⁵⁷ Az ÚR ezt felelte a Sátánnak: A kezedbe adom, csak az életére vigyázz (Jób 2,6)!

„Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited.” (Lk 22,31–32)

⁵⁸ Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod (1Móz 3,15).

E világ fejedelme megítéltetett (Jn 16,11).

Részese lett ezeknek, hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt (Zsid 2,14).

4. A TEREMTÉS

4.1. A VILÁG TEREMTÉSE

⁵⁹ Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság (1Móz 1,3).

Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket (1Móz 1,6).

Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőknél (1Móz 1,14).

⁶⁰ Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható (Zsid 11,3).

Egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára (2Pt 3,5).

⁶¹ Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. A föld még kietlen és pusztta volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött (1Móz 1,1–2).

Mert benne [Krisztusban] teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtett. Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn (Kol 1,16–17).

4.2. AZ EMBER TEREMTÉSE

⁶² Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket (1Móz 1,27).

Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak (1Móz 1,26).

⁶³ Isten megáldotta őket, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen (1Móz 1,28)!

⁶⁴ És fogta az ÚRisten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze (1Móz 2,15).

⁶⁵ Ezt parancsolta az ÚRisten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod (1Móz 2,16–17).

5. AZ EMBER BŰNE ÉS BUKÁSA

⁶⁶ Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak (1Móz 1,26).

Közösségben van az ÚR az öt féllökkel, szövetségére tanítja őket (Zsolt 25,14).

⁶⁷ Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított a gyümölcséből, evett, majd adott a vele levő férjének is, és ő is evett. Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy meztelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágycikkötőket készítettek maguknak. Amikor azonban meghallották az ÚRisten hangját, amint szellős alkonyatkor járt-kelt a kertben, elrejtőzött az ember és a felesége az ÚRisten elől a kert fái között (1Móz 3,6–8).

⁶⁸ Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett (Róm 5,12).

⁶⁹ Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem (Zsolt 51,7).

⁷⁰ Mindenki vétkezett, és hűjával van az Isten dicsőségének (Róm 3,23).

6. A MEGVÁLTÁS

⁷¹ Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt (Jn 1,18).

Az angyal így válaszolt neki: A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának (Lk 1,35).

⁷² Erős üdvözítőt támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából, ahogyan kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva (Lk 1,69–70).

Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.” Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.” (Jn 4,25–26)

⁷³ Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben (Lk 2,52).

Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgálói formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig (Fil 2,5–8).

⁷⁴ Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó (Lk 2,1–2).

Valóban nagy a kegyességnek a titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a pogányok között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben (1Tim 3,16).

⁷⁵ „Ma teljesedett be ez az írás fületek hallatára.” (Lk 4,21)

Erős üdvözítőt támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából, ahogyan kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva (Lk 1,69–70).

Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.” Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.” (Jn 4,25–26)

⁷⁶ Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen (Jn 3,16).

⁷⁷ Nincs tehát most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől (Róm 8,1–2).

⁷⁸ Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg (Ézs 53,3–5).

⁷⁹ Krisztus megváltott minket a törvény átkától, úgy, hogy átokká lett értünk – mert meg van írva: „Átkozott, aki fán függ.” (Gal 3,13)

⁸⁰ Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne (2Kor 5,21).

Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg (1Pt 2,24).

⁸¹ Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: „Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet!” És ezt mondva meghalt (Lk 23,46).

⁸² Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk (Róm 5,8).

⁸³ Mert az Isten őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkövetett bűnöket elnézte türelme idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát: mert ahogyan ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz (Róm 3,25–26).

⁸⁴ Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét (2Kor 5,19).

Titeket is, akik egykor Istentől elidegenedtek, és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, most viszont megbékéltetett emberi testében, halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé (Kol 1,21–22).

⁸⁵ Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje (1Kor 1,18).

⁸⁶ Mit keresitek a holtak között az élőket? Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia (Lk 24,5–7).

Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsongéje (1Kor 15,20).

⁸⁷ Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod (1Móz 3,15).

A békességnek Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar (Róm 16,20 – Károli).

⁸⁸ Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt (Zsid 9,26).

⁸⁹ Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta (Róm 6,9).

Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet (2Tim 1,10).

⁹⁰ Miután ezt mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől (ApCs 1,9).

⁹¹ Milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk, hívőkön. Minthogy hatalmának ezzel az erejével munkálkodik a Krisztusban, miután feltámasztotta őt a halálból, és jobbjára ültette a mennyekben (Ef 1,19–20).

Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbára ült (Mk 16,19).

⁹² Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk (Zsid 4,15–16).

⁹³ Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus (1Tim 2,5).

Van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus (1Jn 2,1).

Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk (Zsid 9,24).

Ezért üdvözíteni tudja örökre azokat, akik általa járulnak Istenhez, hiszen ő mindenkor él, hogy esedezzek értünk (Zsid 7,25).

6.1. A KIENGESZTELÉS

⁹⁴ A ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg. Hiszen kezetek vérről van beszennyezve, ujjaitokhoz bűn tapad, ajkátok hazugságot szól, nyelvetek álnokságot suttog. Nincs, aki igaz vádat emelne, nincs, aki helyesen ítélnék. Haszontalanságban bíznak, és hiábavalóságot beszélnek, nyomorúságot fogannak, és bajt szülnek (Ézs 59,2–4).

Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság (1Jn 1,8).

⁹⁵ Mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok! Ne tegyétek magatokat tisztátalanná semmiféle csúszómászó állattal, amely a földön mászik (3Móz 11,44).

⁹⁶ Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta (Jn 3,36).

Isten ugyanis haragját nyilatkoztatja ki a mennyből az emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen, azok ellen, akik gonoszságukkal feltartóztatják az igazságot (Róm 1,18).

⁹⁷ Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad (Mik 7,18).

⁹⁸ Láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal (Jn 1,14).

Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban (Róm 6,23).

⁹⁹ Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét (2Kor 5,18–19).

¹⁰⁰ Mert úgy tetszett neki, hogy megismertesse velünk az ő akaratának titkát, amelyet kijelentett őbenne az idők teljességének arról a rendjéről, hogy a Krisztusban egybefoglal mindeneket, azt is, ami a mennyben, és azt is, ami a földön van (Ef 1,9–10).

Azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek (ApCs 2,23).

Mert az Isten őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az ő véreben hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkövetett bűnöket elnézte (Róm 3,25).

...akinek neve beírva a megöletett Bárány életkönyvébe a világ kezdete óta (Jel 13,8b).

¹⁰¹ Nem is bakok és bikák vérevel, hanem a tulajdon vérevel ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett (Zsid 9,12).

Éljetek szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándéku, az Istennek kedves illatként” (Ef 5,2).

Mert lehetetlen, hogy bikák és bakok vére bűnöket töröljön el (Zsid 10,4).

¹⁰² Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg (Ézs 53,5).

Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg (1Pt 2,24).

¹⁰³ Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!” (Jn 19,30)

A Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek (Zsid 9,14).

6.2. A MEGIGAZULÁS

¹⁰⁴ Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Óáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében (Róm 5,1–2).

Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által (Róm 3,24).

6.3. AZ ÜDVÖSSÉG

¹⁰⁵ Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett (Zsid 9,12).

Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok (1Tim 1,15).

És nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnek (ApCs 4,12).

¹⁰⁶ Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez (Ef 2,8).

Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban (Róm 6,23).

¹⁰⁷ Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust (Jn 17,3).

¹⁰⁸ Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!” (2Kor 6,2)

„Ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fia.” (Lk 19,9)

¹⁰⁹ De mindezt valóban tegyétek is, mert tudjátok az időt, hogy itt van már az óra, amikor fel kell ébrednetek az álomból. Hiszen most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívökké lettünk (Róm 13,11).

Őt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét (1Pt 1,8–9).

¹¹⁰ Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben (1Pt 1,5).

Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből (Jn 10,28–29).

¹¹¹ Ezért tehát még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk. Mert ha az angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy minden törvényszegés és engedetlenség megkapta igazságos büntetését, akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet az ÚR hirdetett először. Azok pedig, akik hallották, megerősítették ezt számunkra (Zsid 2,1–3).

De aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog (Mt 24,13).

Általa üdvözültek is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdetem is nektek, hacsak nem elhamarkodottan lettetek hívökké (1Kor 15,2).

6.4. A MEGTÉRÉS ÉS AZ ÚJJÁSZÜLETÉS

¹¹² Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettet (Lk 19,10).

És hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve (Lk 24,47).

Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa (Mt 4,17).

Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen (2Pt 3,9).

¹¹³ Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újjonnan kell születnetek (Jn 3,5–7).

¹¹⁴ Isten elküldte Fiát, ... hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk. Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atya.” (Gal 4,4–6)

Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által (Gal 3,26).

¹¹⁵ Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre (2Kor 5,17).

¹¹⁶ És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett (Jn 16,8–11).

¹¹⁷ Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól (1Jn 1,9).

Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek (ApCs 3,19).

¹¹⁸ Ezt mondja a Seregek URa: TérjeteK meg hozzám, így szól a Seregek URa, és én is hozzátok térek (Zak 1,3)!

¹¹⁹ Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljeteK is öbenne (Kol 2,6).

¹²⁰ Olvasandó: A tékozló fiú példázata (Lk 15,11–24).

¹²¹ Ne igazodjateK e világhoz, hanem változzateK meg értelmeteK megújulásával, hogy megítélhesséteK: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes (Róm 12,2).

¹²² TeremjeteK hát megtéréshez méltó gyümölcsökeK, és ne kezdjeteK azt mondogatni magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nekteK, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiaK támasztani Ábrahámnak (Lk 3,8).

Térjenek meg, forduljanak az Istenhez, és éljenek a megtéréshez méltóan (ApCs 26,20).

¹²³ Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által (Róm 5,1).

¹²⁴ Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen (Zsolt 51,14).

Fényözön árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre (Zsolt 97,11).

¹²⁵ Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születteK (Jn 1,12–13).

Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre (2Kor 5,17).

¹²⁶ TérjeteK meg, és keresztelkedjeteK meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneiteK bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát (ApCs 2,38).

6.5. A MEGSZENTELŐDÉS

¹²⁷ Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és az Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a szent életet, amelynek vége az örök élet (Róm 6,22).

Vessétek le a régi élet szerint való óembert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott; újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett (Ef 4,22–24).

¹²⁸ A Krisztus Jézusban megszentelteknek, azoknak, akiket ő elhívott és saját népévé tett (1Kor 1,2).

¹²⁹ Az Atya Isten eleve elrendelése szerint a Lélek megszentelő munkája által az engedelmességre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen (1Pt 1,2).

¹³⁰ Mert akiket eleve kiválasztott, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között (Róm 8,29).

Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre (2Kor 3,18).

¹³¹ Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára (Fil 1,6).

¹³² Törekedjetez mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat (Zsid 12,14).

Hanem – mivel ő, a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy, amint meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” (1Pt 1,15–16)

¹³³ Hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére, és teremjetez gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjetez az Isten ismeretében (Kol 1,10).

7. A BEMERÍTÉS

¹³⁴ Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?” Jézus így válaszolt: „Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot.” Akkor engedett neki. Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában aláéreszkedik, és őreá száll. És hang hallatszott a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.” (Mt 3,13–17)

Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe(n) (Mt 28,19).

¹³⁵ Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra (Gal 3,27).

¹³⁶ A keresztségben vele együtt eltemettek benneteket, és vele együtt fel is támadatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül (Kol 2,12).

A keresztség által ugyanis eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk. Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele a feltámasztásának hasonlóságában is (Róm 6,4–5).

¹³⁷ „Betelt az idő, és elközelített már az Isten országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.” (Mk 1,15)

Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjete meg, és eltöröltessenek a ti bűneitek; hogy eljőjjön az Úrtól a felüdülés ideje... (ApCs 3,19–20).

Most pedig titeket is megment ennek képmása, a keresztség, amely nem a test szennyének lemosása, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért a feltámadt Jézus Krisztus által (1Pt 3,21).

Ő pedig magához fogadta őket az éjszakának még abban az órájában, kimosta sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt. Azután házába vitte őket, asztalt terített nekik, és örvendezett, hogy egész háza népével együtt hisz az Istenben (ApCs 16,33–34).

¹³⁸ Amint tovább haladtak az úton, valami vízhez értek, és így szólt az udvari főember: „Íme, itt a víz! Mi akadályozta annak, hogy megkeresztelkedjem?” Ezt mondta neki Fülöp: „Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet.” Ő pedig így válaszolt: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.” (ApCs 8,36–37)

¹³⁹ Hagyományosan: „nevében”, a görög eredeti (eisz) alapján pontosabb fordítás: „nevébe” (az ő személyébe, vele azonosulva).

¹⁴⁰ Menjetek el tehát, tegyetek tanítványá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe(n)... (Mt 28,19).

„Vajon megtagadhatja-e a vizet valaki ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy megkapták a Szentlelket, mint mi?” És úgy rendelkezett, hogy keresztelkedjenek meg a Jézus Krisztus nevében (ApCs 10,47–48).

Jézus ezután elment tanítványaival együtt Júdea földjére, ott tartózkodott velük, és keresztelt. János is keresztelt Aionban, Szálím közelében, mert ott sok víz volt, és az emberek odamentek és megkeresztelkedtek (Jn 3,22–23).

Odamentek Jánoshoz, és ezt mondták neki: „Mester, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyosságot tettél, íme, az keresztel, és mindenki öhozza megy.” (Jn 3,26)

8. AZ ÚRVACSORA

¹⁴¹ És vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és e szavakkal adta nekik: „Ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.” (Lk 22,19–20)

Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam néktek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, és hálát adva megtörte, és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.” Mert valamennyiszer

eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön (1Kor 11,23–26).

¹⁴² Miközben ettek, vette Jézus a kenyeret, áldást mondott, és megtörte, a tanítványoknak adta, és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem!” Azután vette a poharat és hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. De mondom nektek: nem iszom mostantól fogva a szőlőtőnek ebből a terméséből ama napig, amelyen majd újat iszom veletek Atyám országában.” (Mt 26,26–29)

¹⁴³ Az áldás pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e? Mert egy a kenyér, egy test vagyunk mindannyian, akik az egy kenyérből részesedünk (1Kor 10,16–17).

Nem szeretném, ha nem tudnátok, testvéreim, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át, és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben. Mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig a Krisztus volt (1Kor 10,1–4).

¹⁴⁴ Akik pedig hittek a beszédének, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk. Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban (ApCs 2,41–42).

¹⁴⁵ Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból (1Kor 11,28).

Most tehát azt írom nektek, hogy ne éljetez közösségben azzal, akit bár testvérenek neveznek, de parázna vagy nyereszkesedő, bálványimádó vagy rágalmozó, részeges vagy harácsoló. Az ilyennel még együtt se egyetek (1Kor 5,11).

9. A SZENTLÉLEK MUNKÁJA

¹⁴⁶ A föld még kietlen és pusztta volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött (1Móz 1,2).

Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek, és megújítod a termőföld felszínét (Zsolt 104,30).

Nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből; hiszen ő ad mindenkinek életet, lehetet és mindent (ApCs 17,25).

¹⁴⁷ Az angyal így válaszolt neki: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának.” (Lk 1,35)

A Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek (Zsid 9,14).

Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által (Róm 8,11).

¹⁴⁸ Ekkor az ÚR felruházta lelkével Gedeont, az pedig megfújta a kürtöt, és hadba szólította Abiezer nemzetségét (Bír 6,34).

Ők azonban engedetlenek voltak, és megszorították szent lelkét. Ezért ellenségükké vált, és harcolt ellenük. De visszaemlékezett népe a régi időkre, Mózesre: Hol van, aki a tengerből kihozta nyájának pásztorát? Hol van, aki belé öntötte szent lelkét (Ézs 63,10–11)?

Mintha egy kéz nyúlt volna ki, megragadott engem a hajamnál fogva. Fölemelt engem a lélek az ég és a föld közé, és elvitt Jeruzsálembe isteni látomásban, a Belső-kapu bejáratához, amely észak felől van, ahol az Istent bosszúságra ingerlő bálvány foglalt helyet (Ez 8,3).

Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk... (ApCs 4,8).

Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítlak benneteket. Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. Az én lelkemet adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek. Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek.

Megszabadítlak benneteket minden tisztátalanságotoktól. Parancsolok a gabonának, megsokasítom, és nem hozok rátok éhínséget (Ez 36,25–29).

¹⁴⁹ Azután kitöltöm majd lelkeket minden emberre. Fiaitok és leányaitok profétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak (Jóel 3,1).

¹⁵⁰ „Az ÚR Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” (Lk 4,18–19)

Én vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjete, de aki utánam jön, erősebb nálam: arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tőzzel keresztel titeket (Mt 3,11).

¹⁵¹ Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke (Ézs 11,2).

A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának (Lk 1,35).

És amikor jött ki a vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és leszáll rá a Lélek mint egy galamb... A Lélek pedig azonnal kivitte a pusztába. Negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a Sátán. Vadállatokkal volt együtt, és angyalok szolgáltak neki (Mk 1,10.12–13).

A názáreti Jézust felkente az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek, mert az Isten volt vele. Mi pedig tanúi vagyunk mindannak, amit ő tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt azonban fára feszítve megölték... (ApCs 10,37–39).

¹⁵² És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett (Jn 16,8–11).

¹⁵³ „Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. ... A szél arra fúj, amerre akar; hallod a

zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.” (Jn 3,5.6.8)

Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk (1Kor 12,13).

Kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre, a Lélek megszentelő munkája és az igazságba vetett hit által (2Thessz 2,13).

¹⁵⁴ A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek (Jn 14,26).

A Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell (Lk 12,12).

Amikor azonban eljön ő, az igazság Leke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek (Jn 16,13).

Segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. ...maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászokodásokkal (Róm 8,26).

Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk (Róm 8,16).

Eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására (Ef 1,13–14).

Ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét, aki által el vagytok pecsételve a megváltás napjára (Ef 4,30).

¹⁵⁵ Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk (1Jn 4,13).

A sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, ...akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által (Ef 2,20.22).

¹⁵⁶ A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás (Gal 5,22–23).

¹⁵⁷ A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz (1Kor 12,4).

De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja (1Kor 12,11).

¹⁵⁸ Az, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által (Róm 8,11).

¹⁵⁹ Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek (Jn 16,14).

9.1. A SZENTLÉLEK-KERESZTSÉG

¹⁶⁰ Elolvasandók az ApCs 2,1–21. versei.

Ő majd Szentlélekkel és tüllel keresztel titeket (Mt 3,11 vö. Jn 1,33).

„Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígését, amelyről hallottátok tőlem, hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg.” (ApCs 1,4–5 vö. ApCs 11,16)

Miután tehát felemeltetett az Isten jobbjára, és megkapta az Atyától a megígért Szentlelket, kitöltötte ezt, amint látjátok is, halljátok is (ApCs 2,33).

A pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka (ApCs 10,45).

Akkor rájuk tették a kezüket, és részesültek a Szentlélek ajándékában (ApCs 8,17).

¹⁶¹ Amikor meghallották a Jeruzsálemben levő apostolok, hogy Samária befogadta az Isten ígését, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. Ők lementek, és imádkoztak értük, hogy részesüljenek a Szentlélek ajándékában, mert még egyikükre sem szállt rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. Akkor rájuk tették a kezüket, és részesültek a Szentlélek ajándékában (ApCs 8,14–17).

„Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívőkké lettetek?” Ők így feleltek: „Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek.” (ApCs 19,2)

¹⁶² „Hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk. És íme, én

elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.” (Lk 24,47–49)

Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig (ApCs 1,8).

Nektek pedig kenetek van a Szenttől (1Jn 2,20).

¹⁶³ „Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (ApCs 2,38)

Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atya.” (Gal 4,6)

Ugyanazt az ajándékot adta nekik is az Isten, mint nekünk, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban (ApCs 11,17).

A törvény cselekvése alapján kaptátok-e a Lelket, vagy az ige meghallásából származó hit alapján (Gal 3,2)?

Mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kériek tőle (Lk 11,13)?

Tanúja a Szentlélek is, akit azoknak adott az Isten, akik engedelmeskednek neki (ApCs 5,32).

¹⁶⁴ „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni (Jn 7,37–39).

Mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg (1Kor 12,13).

¹⁶⁵ Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétozlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak (ApCs 2,2–4).

Leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az ígét. ... Hallották ugyanis, amint nyelveken szóltak, és magasztalták az Istent (ApCs 10,44–46).

Leszállt rájuk a Szentlélek, úgyhogy különböző nyelveken szóltak, és prófétáltak (ApCs 19,6).

¹⁶⁶ „Atyámfia, Saul, az Úr küldött engem, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, és azért küldött, hogy újra láss, és megtelj Szentlélekkel.” (ApCs 9,17)

Saul pedig, akit Pálnak is hívnak, megtelve Szentlélekkel erősen ránézett... (ApCs 13,9).

Teljetek meg Lélekkel (Ef 5,18)!

Hogyan is van tehát ez a dolog? Imádkozom lélekkel, de imádkozom értelemmel is, dicséretet éneklek lélekkel, de dicséretet éneklek értelemmel is. ... Azonban minden illendően és rendben történjék (1Kor 14,15.40).

¹⁶⁷ „Mert tiétek ez az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.” (ApCs 2,39)

9.2. A KARIZMÁK (KEGYELMI AJÁNDÉKOK)

¹⁶⁸ A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz (1Kor 12,4–6).

¹⁶⁹ Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak (Mk 16,17–18).

¹⁷⁰ De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja (1Kor 12,11).

Törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra (1Kor 12,31).

Törekedjete a szeretetre, buzgón kérjete a lelki ajándékokat, de leginkább azt, hogy prófétáljatok (1Kor 14,1).

¹⁷¹ Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt az Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus

Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen (1Pt 4,10–11).

¹⁷² Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká rendelt az Isten az egyházban, másodsor prófétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, különféle nyelveken szólásra. Mindnyájan apostolok? Mindnyájan próféták? Mindnyájan tanítók? Mindenki van csodatevő erő? Mindenki rendelkezik a gyógyítás kegyelmi ajándékával? Mindnyájan szólnak nyelveken? Mindnyájan meg tudják azt magyarázni (1Kor 12,28–30)?

¹⁷³ Ha ellenben betöltitek a királyi törvényt az Írás szerint: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” – helyesen cselekesztek (Jak 2,8).

Szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által (Róm 5,5).

Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. ... Ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból (1Kor 13,1–3).

Igyekeztek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével (Ef 4,3).

A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak, a többiek pedig ítéljék meg. ... Azonban minden illendően és rendben történjék (1Kor 14,1.29.40).

Legyetek tehát bölcses és józanok, hogy imádkozhassatok (1Pt 4,7).

¹⁷⁴ A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele (1Kor 12,7).

¹⁷⁵ Mert némelyik a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. Egyik ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. Van, aki az isteni erők munkáit vagy a prófétálást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken való szólást, vagy pedig a nyelveken való szólás magyarázását kapta (1Kor 12,8–11).

Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, különféle nyelveken szólásra (1Kor 12,28).

Mert a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is: ha prófétálás adatott, akkor a hit szabálya szerint prófétáljunk, ha valamilyen más szolgálat adatott, akkor abban a szolgálatban munkálkodjunk: a tanító a tanításban, a buzdító a buzdításban, az adakozó szerénységben, az előljáró igyekezettel, a könyörülő pedig jókedvvel (Róm 12,6–8).

Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt az Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen (1Pt 4,10–11).

¹⁷⁶ A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele (1Kor 12,7).

Aki pedig prófétál, emberekhez szól, és ezzel épít, bátorít és vigasztal (1Kor 14,3).

Aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi (1Kor 14,4).

Amikor összejöttök, kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kinyilatkoztatása, nyelveken szólása, magyarázata: minden épületeket szolgálja! Minden illendően és rendben történjék (1Kor 14,26.40).

¹⁷⁷ És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétácul, ismét másokat evangélistácul, vagy pásztorokul és tanítócul... (Ef 4,11–12).

Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká rendelt az Isten az egyházban, másodsor prófétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, különféle nyelveken szólásra (1Kor 12,28).

Mert a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is: ha prófétálás adatott, akkor a hit szabálya szerint prófétáljunk, ha valamilyen más szolgálat adatott, akkor abban a szolgálatban munkálkodjunk: a tanító a tanításban, a buzdító a buzdításban, az adakozó szerénységben, az előljáró igyekezettel, a könyörülő pedig jókedvvel (Róm 12,6–8).

¹⁷⁸ ...hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére (Ef 4,12).

9.3. A LÉLEK GYÜMÖLCSE

¹⁷⁹ Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni (Jn 15,4–5).

Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Felke által dicsőségről dicsőségre (2Kor 3,18).

Mert nekem az élet Krisztus... (Fil 1,21).

¹⁸⁰ Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt. Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint (Gal 5,24–25).

A Lélek szerint éljetek, és a test kívánságát ne teljesítsétek (Gal 5,16).

¹⁸¹ A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelidség, önmegtartóztatás (Gal 5,22–23).

¹⁸² Igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, a mely a kívánságban van e világon (2Pét 1,4).

10. A GYÜLEKEZET

¹⁸³ Nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre (1Pt 1,3).

¹⁸⁴ Az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, azoknak, akiket ő elhívott és saját népévé tett; mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét, az ő Uruk és a mi Urunk nevét bárhol segítségül hívják (1Kor 1,2).

¹⁸⁵ Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg (1Kor 12,13).

¹⁸⁶ „Őt tette mindenek felett való fővé az egyházban, amely az ő teste, és teljessége annak, aki teljessé tesz mindent mindenekben.” (Ef 1,22–23)

¹⁸⁷ Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik? Ha valaki az Isten templomát megrontja, azt megrontja Isten, mert az Isten temploma szent, és ez a templom ti vagytok (1Kor 3,16–17).

¹⁸⁸ ...ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá... (1Pt 2,5).

¹⁸⁹ Járuljatok öhozzá, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, amely azonban Isten előtt „kiválasztott és drága”... „Íme, leteszek Sionban egy kiválasztott drága sarokkövet, és aki hisz benne, nem szégyenül meg.” (1Pt 2,4–6)

Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által (Ef 2,20–22).

¹⁹⁰ Mert Isten féltő szeretetével féltetek titeket: mivel eljegyeztek titeket egy férfiúnak, hogy tiszta szűzként állítsalak benneteket a Krisztus elé (2Kor 11,2).

Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya... (Jel 19,7).

Férfiak! Úgy szeressétek feleségeketek, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat, és önmagát adta érte, hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje, így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen. Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom (Ef 5,25–27.32).

¹⁹¹ „Menjétek el tehát, tegyétek tanítványá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében,

tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek...” (Mt 28,18–20)

Ezután így szólt hozzájuk: „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek (Mk 16,15).

¹⁹² Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltápossák az emberek. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város (Mt 5,13–14).

¹⁹³ Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban (ApCs 2,42).

Azután bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, és gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget a nép körében (Mt 4,23).

De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Így van megírva: „Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!” (Róm 10,14–15)

Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság (1Kor 1,23).

Azért akár én, akár ők: így prédikálunk, és ti így lettetek hívőkké (1Kor 15,11).

Hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással (2Tim 4,2).

Aki túllép ezen, és nem marad meg a Krisztus tanításában, abban nincs benne Isten; aki megmarad a tanításban, abban benne van az Atya is, meg a Fiú is. Ha valaki hozzátok érkezik, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok be a házatokba, és ne köszöntsetek (2Jn 1,9–10).

¹⁹⁴ Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban (ApCs 1,14).

Ezek pedig kitartóan részt vettek... a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban (ApCs 2,42).

¹⁹⁵ Amikor összejöttök, kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kinyilatkoztatása, nyelveken szólása, magyarázata: minden épületeket szolgálja (1Kor 14,26)!

Mondjatok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljete és mondjatok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében (Ef 5,19–20).

A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljete szívetekben az Istennek (Kol 3,16).

¹⁹⁶ Aki pedig prófétál, emberekhez szól, és ezzel épít, bátorít, vigasztal (1Kor 14,3).

A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak, a többiek pedig ítéljék meg. De ha közben az ott ülők közül egy másik kap kinyilatkoztatást, az előző hallgasson el. Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki bátorítást kapjon. A prófétákban lévő lélek pedig alárendeli magát a prófétáknak (1Kor 14,29–32).

¹⁹⁷ „Tegyete tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe(n), tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek...” (Mt 28,19–20)

„János, amikor keresztelt, megtérést követelt, de azt mondta a népnek, hogy abban higgyenek, aki utána jön, azaz Jézusban.” Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére (ApCs 19,4–5).

Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam nektek... Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön (1Kor 11,23.26).

¹⁹⁸ A hét első napján mindegyikötök tegye félre és gyűjtse össze azt, ami telik tőle, nehogy akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek (1Kor 16,2).

A jótékonyaságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten (Zsid 13,16).

A tanítványok pedig valamennyien elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek módjában áll, valami segítséget küldenek a Júdeában lakó testvéreknek (ApCs 11,29).

Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben (Gal 6,10).

Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól (Jak 1,27).

¹⁹⁹ A tanítványok pedig valamennyien elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek módjában áll, valami segítséget küldenek a Júdeában lakó testvéreknek (ApCs 11,29).

Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben (Gal 6,10).

Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban (Jak 1,27).

²⁰⁰ Azonban minden illendően és rendben történjék (1Kor 14,40).

„Ha vétkezik atyádfia, menj el hozzá, intsd meg négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyádfiát. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, hogy két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást. Ha nem hallgat rájuk, mondd meg a gyülekezetnek. Ha pedig a gyülekezetre sem hallgat, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt.” (Mt 18,15–17)

Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat (Mt 5,23–24).

Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél (Gal 6,1).

Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtleneket, legyetek türelmesek mindenkihez (1Thessz 5,14).

²⁰¹ És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére... (Ef 4,11–12).

²⁰² Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. És ha szétozstom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból (1Kor 13,1–3).

²⁰³ Azonban minden illendően és rendben történjék (1Kor 14,40).

²⁰⁴ Míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra, hogy többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hanyódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszágától; hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus. Az egész test pedig az ő hatására egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben (Ef 4,13–16).

²⁰⁵ Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből; a trónus előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak... Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehéřítették a Bárány vérében (Jel 7,9.14).

11. A HÉT ELSŐ NAPJA, A VASÁRNAP

²⁰⁶ Ez az a nap, amelyet az ÚR elrendelt, vigadozzunk és örülünk ezen (Zsolt 118,24)!

Örülök, ha ezt mondják nekem: Az ÚR házába megyünk (Zsolt 122,1)!

Ó, mily szép és mily gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek! Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára. Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az ÚR áldást és életet mindenkor (Zsolt 133,1–3).

Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban (ApCs 2,42).

²⁰⁷ A hét első napján pedig, amikor összegyűltünk, hogy megtörjük a kenyeret, Pál prédikált nekik, és mivel másnap már el akart utazni, a tanítást egészen éjfélig meghosszabbította (ApCs 20,7).

A hét első napján mindegyikötök tegye félre és gyűjtse össze azt, ami telik tőle, nehogy akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek (1Kor 16,2).

²⁰⁸ A hét első napján, korán reggel, miután feltámadt, először a magdalai Máriának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki (Mk 16,9).

Egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről. Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: „Békesség nektek!” (Lk 24,33–36)

12. A HÁZASSÁG ÉS A CSALÁD

²⁰⁹ Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. Isten megáldotta őket, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet (1Móz 1,27–28).

Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az ÚR jóakarátát (Péld 18,22).

²¹⁰ Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáálló segítőtársat (1Móz 2,18).

Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté (1Móz 2,24).

A Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket... „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza.” (Mt 19,4–6)

²¹¹ És igazak leszünk Istenünk, az ÚR előtt, ha megtartjuk és teljesítjük mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ő parancsolt nekünk (5Móz 6,25).

Én és az én házam népe az URat szolgáljuk (Józs 24,15)!

Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmeskedjetek férjeteknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is nyerve meg őket, felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre. És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljetek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb félel, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba (1Pt 3,1–2.7).

²¹² Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az ÚRnak lángja. Sok víz sem tudja eloltani a szeretetet, folyók sem tudják elsodorni (Én 8,6–7).

Ti asszonyok, engedelmeskedjetek férjeteknek, ahogyan illik az Úrban. Ti férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk mogorvák (Kol 3,18–19).

Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét az önmagát szereti. Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat... (Ef 5,28–29).

A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy

szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni (1Kor 7,3–5).

Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél. Csalóka a báj, mulandó a szépség, de az URat féltő asszony dicséretre méltó. Hadd élvezze munkája gyümölcsét, dicsérik tetteiért minden helyen (Péld 31,10.30–31)!

²¹³ Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom (Zsolt 127,3).

²¹⁴ Szeretném, ha tudnátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten (1Kor 11,3).

Ti apák pedig ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyelemmel és intéssel (Ef 6,4).

Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól (Péld 22,6).

Gyermekek! Engedelmeskedjétek szüleiteknek az Úrban, mert ez a helyes. „Tiszteld apádat és anyádat”: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik, mégpedig ez: „hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.” (Ef 6,1–3)

Ti gyermekek, engedelmeskedjétek szüleiteknek minden tekintetben, mert ez kedves az Úrban (Kol 3,20).

²¹⁵ Vigyázzatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ifjúkorotokban elvett feleségetekhez! Gyűlölöm azt, aki elválik feleségétől, mondja a Seregek URa. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek (Mal 2,15–16)!

„...aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el.” (Mt 5,32)

„Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassa.” (Mt 19,4–6)

Ellenben paráznaság, bármiféle tisztátalanság vagy nyereszkedés még szóba se kerüljön közöttetek, ahogyan ez szentekhez méltó... Hiszen

jól tudjátok, hogy egyetlen paráznának... sincs öröksége a Krisztus és az Isten országában (Ef 5,3–5).

Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házasság legyen tiszta! A paráznákat és a házasságtörőket pedig ítéletével sújtja az Isten (Zsid 13,4).

De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál (Jel 21,8).

²¹⁶ Legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban (Ef 4,32).

Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent (Kol 3,13–14).

Erre azt mondták neki: „Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon válólevelet neki?” Jézus így válaszolt nekik: „Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássatok feleségeket, de ez kezdettől fogva nem így volt. Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – a paráznaság esetét kivéve –, és mászt vesz feleségül, az házasságtörő.” (Mt 19,7–9)

13. VÉGSŐ DOLGOK

13.1. A HALÁL

²¹⁷ Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Te most pihenni térsz atyáidhoz (5Móz 31,16).

Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban (Róm 6,23).

Ahogy tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett (Róm 5,12).

²¹⁸ Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál (1Kor 15,26).

²¹⁹ Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet (1Tim 1,10).

Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevenítettett Lélek szerint. Így ment el a börtönben levő lelkekhez is, és prédikált azoknak, akik egykor engedetlenek voltak, amikor az Isten türelmesen várákozott a Nóé napjaiban a bárka készítésekor (1Pét 3,18–20).

²²⁰ És fejét lehajtva, kilehelte lelkét (Jn 19,30 vö. Mt 27,50).

²²¹ Tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól; mert hitben járunk, nem látásban. De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz (2Kor 5,6–8).

²²² Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél (Fil 1,23).

²²³ Ezeket mondta nekik, és azután hozzátette: „Lázár, a mi barátunk elaludt, de elmegyek, hogy felébresszem.” Jézus a haláláról beszélt, de ők azt gondolták, hogy álomba merülésről szól. Akkor azután Jézus nyíltan megmondta nekik: „Lázár meghalt...” (Jn 11,11–14).

²²⁴ Akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek, és megmondattott nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint őket (Jel 6,11).

„Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.” (Jel 14,13)

²²⁵ Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a nyelvemet, mert

igen gyötrődöm e lángban. De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki (Lk 16,24–26).

13.2. A FELTÁMADÁS

²²⁶ Hiszen ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi ígéhirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje (1Kor 15,13–14.20).

²²⁷ Amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járunk (Róm 6,4).

Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre (2Kor 5,17).

Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az (Jn 3,6).

²²⁸ Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe (Jn 5,24).

²²⁹ De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására (Róm 8,23).

Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba. Amikor pedig (ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és) ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” (1Kor 15,53–55)

Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül, aki az ő dicsőséges testéhez hasonlóvá

változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket (Fil 3,20–21).

²³⁰ Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak (1Thessz 4,16).

²³¹ És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek a trónus előtt állnak, és könyvek nyitattak ki. Még egy könyv nyitattott ki, az élet könyve, és a halottak a könyvbe írottak alapján ítéltettek meg cselekedeteik szerint. A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint. És a Halál és a Pokol belevetett a tűz tavába: ez a második halál, a tűz tava. Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették (Jel 20,12–15).

13.3. JÉZUS KRISZTUS VISSZAJÖVETELE

²³² ...meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel (Mt 24,30).

És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is (Jn 14,3).

„Ez a Jézus, aki felvitetett töledek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.” (ApCs 1,11)

„Íme, eljövök hamar: boldog, aki megtartja e könyv prófétai ígét.” (Jel 22,7)

²³³ Ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is (Mt 24,27).

Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen (Jel 1,7).

²³⁴ Így ti is, amikor mindezt látjátok, vegyétek észre, hogy közel van ő, az ajtó előtt (Mt 24,33).

Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa (Lk 21,31).

Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és velem vacsorálok, ő pedig énevelem (Jel 3,20).

²³⁵ Amikor Jézus az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá tanítványai külön, és ezt kérdezték: „Mondd meg nekünk: mikor lesz ez, és mi lesz a jele a te eljövednednek és a világ végének?” Jézus így válaszolt nekik: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket!” (Mt 24,3–4)

„Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!” (Mt 25,13)

„Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja: sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül.” (Mt 24,36)

„Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.” (ApCs 1,7)

²³⁶ Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk (1Thessz 4,16–18).

Nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni. Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba. Amikor pedig (ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és) ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött!” (1Kor 15,51–54)

És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig (Mt 24,30–31).

²³⁷ Mert hiszen igazságos dolog az Isten előtt, hogy gyötrőiteknek gyötrelemmel fizessen, nektek pedig, akiket gyötörtek, enyhülést adjon mivelünk együtt. Mert amikor az Úr Jézus megjelenik a mennyből hatalmának angyalaival, tűz lángjában, bosszút áll azokon, akik nem ismerik Istent, és nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának. Ezek majd örök pusztulással bűnhődnek az Úrtól és az ő dicső hatalmától, amikor eljön az a nap, hogy megdicsőüljön szentjei között, és csodálják mindazok, akik benne hittek, aminthogy ti is hittel fogadtátok bizonyágtételünket (2Thessz 1,6–10).

És láttam, amikor feltörte a hatodik pecsétet: nagy földrengés támadt, és a nap elsötétült, mint egy fekete szőrсуha, a telihold olyan lett, mint a vér... A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtöztek a barlangokban és a hegyek szikláiban, és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Esetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elől, mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?” (Jel 6,12–17)

²³⁸ Amikor pedig az Emberfia eljön az ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára. Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől (Mt 25,31–32).

És láttam egy nagy fehér trónust és a rajta ülőt: színe elől eltűnt a föld és az ég, és nem maradt számukra hely. És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek a trónus előtt állnak, és könyvek nyitottak ki. Még egy könyv nyitott ki, az élet könyve, és a halottak a könyvbe írtak alapján ítéltettek meg cselekedeteik szerint. A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint. És a Halál és a Pokol belevetett a tűz tavába: ez a második halál, a tűz tava. Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették (Jel 20,11–15).

13.4. A MEGVÁLTOTTAK ÉS A GONOSZOK ÖRÖK SORSA

²³⁹ Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket (Jel 14,13).

Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe (Jn 5,24).

Nincs tehát most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak (Róm 8,1).

²⁴⁰ Arra törekszünk, hogy akár itt lakunk még, akár elköltözünk, kedvesek legyünk neki. Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk a Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszat (2Kor 5,9–10).

Azt pedig, hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát, szalmát; az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenkinek a munkája nyilvánvalóvá lesz; és hogy kinek mit ér a munkája, azt a tűz fogja kipróbálni. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmat fog kapni; de ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga megmenekül ugyan, de úgy, mint aki tűzön ment át (1Kor 3,12–15).

²⁴¹ Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust (Jn 17,3).

²⁴² Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül... (Fil 3,20).

Így azonban jobb után vágyakoztak, mégpedig mennyei után (Zsid 11,16a).

²⁴³ ...elragadtatott a paradicsomba (2Kor 12,4).

Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van (Jel 2,7).

²⁴⁴ Az én Atyám házában sok hajlék van... (Jn 14,2).

²⁴⁵ Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített (Zsid 11,16b).

Mert várta azt a várost, amelynek szilárd alapja van, amelynek tervezője és alkotója az Isten (Zsid 11,10).

És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől... (Jel 21,2).

Napra sincs szüksége a városnak... (Jel 21,23).

²⁴⁶ De a mennyei Jeruzsálem szabad... (Gal 4,26).

²⁴⁷ Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra, mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké (Jel 22,5).

²⁴⁸ „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.” (Jel 14,13)

Ezért vannak az Isten trónusa előtt, és szolgálják őt éjjel és nappal az ő templomában, és a trónuson ülő velük lakik (Jel 7,15).

Szolgái imádják őt... (Jel 22,3).

²⁴⁹ Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál (1Kor 15,26).

„Halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21,4)

²⁵⁰ Lehetetlen ugyanis, hogy akik egyszer megvilágosítottak, s megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek, akik megízlelték az Isten felséges beszédét és a jövő világ erőit, de elestek: azok ismét megújuljanak és megtérjenek; hiszen újra megfeszítik önmaguknak az Isten Fiát, és meggyalázzák őt (Zsid 6,4–6).

Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság teljes megismerése után, nincs többé bűneinkért való áldozat, hanem az ítéletnek valami félelmes várása, amikor tűz lángja fogja megemészteni az ellenszegülőket. ...mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja? Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek.” És ismét: „Az Úr megítéli az ő népét.” Félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni (Zsid 10,26–31).

²⁵¹ Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá

lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában (1Jn 3,2).

²⁵² Elolvasandó a Lk 16,19–30 (a gazdag és a koldus Lázár).

²⁵³ Azok közül, akik alusznak a föld porában, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra. Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké (Dn 12,2–3).

...ahol férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik el (Mk 9,48).

²⁵⁴ Akkor szól a bal keze felől állókhhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre (Mt 25,41).

²⁵⁵ Attól féljetelek, akinek azon felül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen (Lk 12,5).

Kivettetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás (Mt 8,12).

Az ördög pedig, aki megtévesztette őket, a tüzes és kénes tóba vetetett, ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal (Jel 20,10).

És a Halál és a Pokol belevetett a tűz tavába: ez a második halál, a tűz tava (Jel 20,14).

²⁵⁶ Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették (Jel 20,15).

²⁵⁷ Az ördög pedig, aki megtévesztette őket, a tüzes és kénes tóba vetetett, ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal örökkön-örökké (Jel 20,10).

13.5. ÚJ ÉG ÉS ÚJ FÖLD

²⁵⁸ Mert én új eget és új földet teremtek, a régre nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe (Ézs 65,17).

Mert ahogyan megmarad az új ég és az új föld, amelyet én alkotok – így szól az ÚR –, ugyanúgy megmaradnak utódaitok és a nevetek is (Ézs 66,22).

De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik (2Pt 3,13).

És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” A trónuson ülő ezt mondta: „Íme, újjáteremtek mindent.” És így szólt: „Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak!” És ezt mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.” (Jel 21,1–7)

²⁵⁹ Azután jön a vég, amikor átadja az uralmat Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden fejedelemséget, minden hatalmat és erőt (1Kor 15,24).

Amikor pedig majd alávetetett neki minden, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki alávetett neki mindent, hogy Isten legyen minden mindenekben (1Kor 15,28).

AZ APOSTOLI HITVALLÁS

²⁶⁰ pokol: görögül *hádész*

²⁶¹ anyaszentegyház: görögül *ekklészia*